

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Probatur etiam ex Innocentio primo, qui morem illum arcessit ab institutione majorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

L. s. C. derelat.

*tius legeremus &c. Infra: Ad singula consulta-
tione tue responsum competens non negamus. In
libris quoque juris civilis haec voces promiscue
etiam accipiuntur.*

II. Adnotavi suprà, mitti solitas ad sedem apostolicam relationes sive consultationes in capitibus dubiis disciplinæ. Hujus rei exemplum extat in consultatione Himerij Tarraconensis Metropolitanus ad Siricium Papam missa, qua eum interrogavit de quindecim capitibus disciplinæ, qua magni momenti erant, de baptismō nimirum, pœnitentia, Clericis, eorumque cœlibatu, ac de monachis. Siricius vero, prisca ætatis Pontifex, qui anno CCC LXXXV. & deinceps sedebat, consultationem illam profectam esse pronuntiat ex mero jure obsequij quod sedi apostolica debetur. Sic enim scribit in calce epistolæ ad Himerium: *Ad singulas cau-
sas de quibus ad Romanam Ecclesiam, utpote ad
caput tui corporis, retulisti, sufficientia, quantum
opinor, responsa reddidimus.*

III. Earum consultationum usus in dubiis disciplinæ causis, disertis verbis exprefsus habetur in epistolis Innocentij primi, qui eum arcensit ab institutione majorum in epistola ad Felicem Episcopum Nucerianum. *Mirari non possumus, inquit, dilectionem tuam
sequi instituta majorum, omniāque que possunt
aliquam recipere dubitationem ad nos quasi ad cap-
ut atque ad apicem episcopatus referre; ut con-
sulta videlicet sedes apostolica ex ipsis rebus du-
biis certum aliquid faciendum pronuntiet. Ex-
cipi posset Felicem illum Episcopum Nuce-
rianum pertinuisse ad Diocesim Romanam,
quod Nuceriana civitas esset in provincia
Capuana. Itaque rei hujus probatio aliunde
petenda est. Eam autem valde illustrem exhibet altera ejusdem Innocentij epistola data ad Exuperium Episcopum Tolosanum, à quo consultus fuerat Innocentius.
Et quidem dilectio tua, inquit, institutum se-
quuntur prudentium, ad sedem apostolicam referre
maluit quid de rebus dubiis custodire deberet,
potius quam usurpatione presumpta que sibi vi-
derentur de singulis obtainere.*

IV. Verum illustriora hujus moris exempla petenda sunt primum ex epistola Innocentij ad universos Episcopos Macedonia, in qua misse ab eis relatione de dubiis disciplinæ respondet: *Ad quam, id est, sedem apostolicam, relatio quasi ad caput Ecclesiarum missa currebat. Tum ex ejusdem epistola ad Vietricum Episcopum Rothomagensem, qua ejus consultationi responderet. Ex ea au-
tem colligitur regula valde illustris, eam
nimirum Romanis Episcopis mentem non
fuisse, quem responsa dabant post consul-
tationes, ut novas leges his responsis præ-*

scriberent, aut nova statuta inveharent, sed tantum ut Christianorum mentes revocarent ad observationem canonum & antiquæ traditionis. *Nem̄ quod, ait Innocentius, nostra
præcepta aliqua imperentur, sed ea quæ per de-
sideriam aliquorum neglecta sunt, ab omnibus
observari cupiamus, que tamen apostolica &
patrum constitutio sunt constituta. Ex eo
porro fonte manat quod Leo primus ali-
cubi scribit, decreta sua ac decefforum suo-
rum ex canonum disciplina esse petita;
De canonum, inquit, sunt promulgata disciplinis.*

V. Responsa tamen illa non ita acci-
pienda sunt ac si simplicis tantum consilij
vicem subirent, sed velut decisiones ex ca-
nonibus aut ex traditione petitæ, ad quarum
observationem Episcopi erant adstricti. Eam ob
cauam Siricius Himerio mandat ut res-
ponsa sua deferri cureret ad Episcopos pro-
vinciae Tarraconensis, itemque ad eos qui in reliquis quatuor Hispaniarum provinciis
morabantur, in Carthaginensi nimirum,
qua nunc Toletana dicitur, Baetica sive
Andalusia, Lusitania, & Gallæcia. *Nunc
fraternitatis tue animum, inquit Siricius,
ad servandos canones & tenenda decretalia
constituta magis ac magis incitamus, ut hec
que ad tua consulta rescripsimus, in omnium
coepiscoporum nostrorum, perferti facias notio-
nem.*

VI. In eadem epistola Innocentij ad Vietricum extat illius Pontificis prescriptum desiderium quod causas Episcoporum, sed iis verbis quæ molestos haçenus habuerunt eruditos. Contendebat quippe Innocentius majores causas esse referendas ad sedem apostolicam post judicium Episcopo-
rum uniuersi jusque provinciae, juxta syno-
di constitutum & vetustam consuetudinem. *Si autem, inquit, majores cause in
medium fuerint devolute, ad sedem apostoli-
cam, sicut synodus statuit, & vetera consue-
tudo exigit, post judicium episcopale refera-
tur. Ex epistola porro Innocentij ad Con-
cilium Milevitani, in qua contendit jus
relationis in materia fidei ad sedem apo-
stolicam pertinere juxta canones, & ex
hoc epistolæ ad Vietricum loco, qui syno-
dus tribuit auctoritatem referendi de
causis majoribus, ex his inquam locis col-
ligitur heic agi de causis dubiis fidei &
disciplinæ, non autem simpliciter de de-
positionibus Episcoporum, aut in univer-
sum de omnibus causis, ut vulgo putant.
Synodus vero cuius hoc loco men-
tionem facit Innocentius, & canones in epi-
stola ad Milevitani Concilium lauda-
ti, omnino sunt alij præter Sardenses.*